

Húsvét 2

Lec.: Jn20,11-18

19

Mikor azért estve vala, azon a napon, a hétnek első napján, és mikor az ajtók zárva valának, ahol egybegyűltek vala a tanítványok, a zsidóktól való félelem miatt, eljőve Jézus és megállta a közepén, és monda nékik: Békesség néktek!

20

És ezt mondván, megmutatá nékik a kezeit és az oldalát. Örvendézének azért a tanítványok, hogy látják vala az Urat.

21

Ismét monda azért nékik Jézus: Békesség néktek! Amiként engem küldött vala az Atya, én is akképpen küldelek titeket.

22

És mikor ezt mondta, rájuk lehelle, és monda nékik: Vegyetek Szent Lelket:

23

Akiknek bűneit megbocsátjátok, megbocsátatnak azoknak; akikéit megtartjátok, megtartatnak.

Text.: Jn20,19-23

Bev.: Előzmények: Jézus legelőször Mária Magdalénának jelenik meg. Mert Jézus mellett maradt, ragaszkodott Hozzá, angyalok vigasztalták, Jézus nevén szólította és a testvéreihez ment küldetésbe. A tanítványok Magdalai Máriától tudnak Jézus feltámadásáról. Ez nagy kitüntetés ennek a hajdan bűnös nőnek. Mert Jézus vele kezdi el a teremtés egy új üdvkorszakát. Mely minden elesett részére hatalmas lehetőség: Isten velünk akarja elkezdni az új munkáját. S a tanítványok között, majd csak az asszonyt követően jelenik meg Jézus (ez a második megjelenése, még a hét első napján). Részletek:

1. A tanítványi oldal:

1.1. Idői tényező. Az események, Jézus tanítványok közötti megjelenés, vasárnap este történnek. Pedig a tanítványok, már reggel hallanak Mária Magdalénától Jézus feltámadásáról. De kell az idő, amíg a hírt és a bizonyágtételt magukra alkalmazzák és az Ige dolgozhat bennük. → Az Ige munkálkodásának időt kell hagyni. Magunkban is hagyjunk időt és alkalmat arra, hogy az Ige dolgozzon bennünk. Pl.: hagyjunk alkalmat az Igeolvasásra; ne felejtsük el az Igét, hanem egész nap foglalkoztasson minket; alkalmazzuk magunkra és helyezzük különböző szituációkba stb. Nem szabad az Igeolvasást és az imádkozást összezsapni. Több helyen a Szentírásban, a Biblia nagy alakjairól az van feljegyezve (szó szerint): gondolkodva imádkozott. Meg kell nekünk is tanulni ezt a minőséges Istenre figyelést, annak megadva a módját. Csak így lehet megérteni az Ige mélységét, Jézus feltámadásának a jelentőségét és az Ő utasításait.

1.2.Jellembéli tényező. A tanítványok mások voltak, mint Magdalai Mária és ezért másként lehetett őket hatékonyan megszólítani. Mert Magdalai Mária, az érzékenysége és a gyermeki bizalma miatt azonnal megszólítható volt. Nem kellett benne, még az okoskodás akadályozó tényezőit is legyőzni, hanem úgy fogadta el Jézus beszédét, ahogy azt Jézus mondta és jelentette ki (mint a kisgyerek, aki a szülő kijelentését, mindenkor és minden külső körülménytől függetlenül, sőt azokkal nem is gondolva, igaznak fogadja el, mert a számára legmegbízhatóbb személytől jön). Ebben a feltétel nélküli elfogadásban talán, Magdalai Mária, női mivolta is szerepet játszott. Kb. úgy, mint Máriánál, amikor elfogadja Jézus emberileg megszületésének a hírért az angyaltól („legyen nékem a te beszéded szerint), ellenben József, aki az egész születési eseményt nehezen fogadja (pedig bizonyára beszélt neki Mária viselőségének okáról, az angyal megjelenéséről, az Isteni üzenetről) és max. humánus meggondolásból el akarja Máriát bocsátani titokban. A tanítványok is itt hasonló helyzetben vannak, mint József (ők is férfiak): szükségük van az időre ahhoz, hogy a bennük lévő hitetlenkedő aggályokat lebontsa az Ige. → Isten tudja, kit miként kell megszólítani. S a megszólítás módja egyéni. A cél, a hosszútávú hatékonyság.

1.3.Közösségi tényező. A tanítványok együtt voltak. Nem széledtek szét. A félelmükben és az értetlenségükben is egymásba kapaszkodtak. Itt is sok indokuk lehetett volna a tanítványoknak, hogy szétszéledjenek. Pl.: az egymás vádolása (Pétert vádolhatták volna a tagadással, Tamást kibeszélhették volna a háta mögött, mert nem volt közöttük stb.). → A) Tudjunk egymásba kapaszkodni. Olyan közösséget megteremteni, melyben Isten ügyéről, a magunk bizonytalanságáról szabadon lehet beszélni. Ez a közösség tovább segít mélyíteni az Isten üzenetét. Mert több szempontból ismerjük és értjük az Igét. Egymásban is lehet azt erősíteni és egymás nézeteit kiegészíteni. Egymás Ige előtti akadályait is le lehet bontani. S ez az Ige munkálkodási akadályaként megjelenő megkötözöttségektől való feloldás, az emberi feladat. Pl.: Jézus a tanítványoknak, a démonoktól való szabadítás parancsát adja; Jézus, két tanítványára bízta, hogy a (számunkra példa értékű) megkötözött szamarat, a virágvasárnapi történethez, Jézus számára eloldozzák; Jakab arra kéri a testvéreket, hogy a betegekért imádkozzanak és Isten megbocsátja annak bűneit. Tehát a megkötözöttségeinktől való szabadulásban, a testvérek segítségét kell kérni. B) Ne engedjünk az ördögnek, aki szét akar minket széleszteni. Nem vagyunk abban a helyzetben, hogy egyetlen embert is nélkülözni tudnánk és elriasztani a közösségtől. Vigyázzunk, mert az ördög folyamatosan egymás fűrészával, vádolásával, egymásra való irigységgel tönkre akarja tenni, az egymást védő és értő, támogató és szabadító, vigasztaló és biztató közösséget.

1.4.Külső tényező. A tanítványok féltek a zsidók miatt. Mert ha megölték Jézust, akkor a harag kiterjed a tanítványokra is. Ez a félelem, összepréselte a tanítványokat. → A külső közös préseket azért alkalmazza az Isten, hogy ismét ismerjük már fel a másikat, akihez tartozunk és aki hozzánk tartozik. Mostanság több prés van, mely közös minálunk (gazdasági és társadalmi bizonytalanság stb.), melyek célja: az összefogás. Pl.: azért adja Isten ezt a helyzetet, hogy jobban találjuk meg a másikat és újuljunk meg. Az Egyháztörténelemben, a nyomorúságok, mindig a megújulásnak az alkalmi voltak. Ez a történelmi helyzet, a kárpátaljai református magyarság számára egy alkalom arra, hogy Isten megmutassa rajtunk keresztül hatalmát. Mert minél lehetetlenebb a helyzetünk

emberi megítélés szerint, annál egyértelműbb lehet Isten munkája. Isten rajtunk keresztül meg akarja magát dicsőíteni.

2. Jézus oldala:

2.1. Jézus megjelenik. Mert Jézus át tudja törni a fizikai és a lelki bezárkózásokat (nem jelentett akadályt a bezárt ajtó és a lezáró félelem). → A) Jézus képes áttörni, a mi fizikai (anyagi, társadalmi, kirekesztésbeli stb.) és lelki (félelem, csalódás, előítéletek, bűnök, fájdalom stb.) bezártságunkat. Más senki nem képes rá (nem tudjuk megérinteni az embert, levetni a neveltetési bezártságát és szindrómáit, a családi helyzetének és a gyászának keserőségét áttörni stb.), csak Jézus. Mert Jézus ért meg a leginkább és tudja felvállalni a fájdalmainkat. Ezt jelentette a kereszthalála (betegségeinket, fájdalmainkat, bűneinket Ő viselte). B) Jézus képes eljönni hozzánk (éjszakánkba, kapcsolatunkba, bűnös szokásainkba stb.), Ő nem utál meg, még ha mi tiltakozunk is a jelenléte ellen. Mert nem akarjuk sokszor, hogy az életükben jelen legyen. Kényelmetlen a számunkra. Szégyelljük a helyzetünket.

2.2. Középen áll meg. Nem a peremen marad. Mert Jézusé a középső hely. → Jézust az életünk közepe illeti meg. Hogy Ő határozzon meg mindent. Nem szabad semmiből kihagyni. Ne taszítsuk Jézust kívülre, vagy oldalra. A te életedben, hol van Jézus helye? Középen, vagy a peremen? Egyáltalán van Jézusnak helye az életedben? Tényező a számodra Jézus véleménye?

2.3. Szól a tanítványokhoz („Békesség néktek”) és a sebeit mutatja. Mert a békére van a leginkább szükségük, melynek a jelei a sebek. → A) A „Békesség" meghirdetése, az élet közegének az eljövételét jelenti. Pl.: az „oltalmazás" ezt jelenti kettős értelemben: közvetlenül: olt (a tüzet, a feszültséget, a pusztítást megoltja); közvetetten: biztonságot ad. A békesség itt funkcionális (Salom: minden rendben, a rendeltetésének megfelelően működik). Tehát meghirdeti a tanítványoknak, hogy ezentúl képesek betölteni Jézus által a küldetésüket (ha eddig erre képtelenek voltak a maguk testi mivoltában). Mi is csak a feltámadás erejével vagyunk képesek betölteni a küldetésünket. Mert Jézus mindent elrendez, a küldetés betöltéséhez. Jézus nélkül, örök lelkiismeretfurdalás és bukás a szolgálatunk, mert csak magunk akarjuk a szolgálatunkat véghezvinni. Be kell látni, csak Jézus erejével lehetséges a küldetés. B) Jézus sebei megmaradtak, hogy emlékeztetők legyenek, a megváltásra. Mi azonosulhatunk (ez nagy kiváltság), Jézus sebeivel. A tanítványok, látva Jézus sebeit, a maguk további szenvedését is fel kellett, hogy vállalják. → Jézus szenvedését felvenni, emlékeztessünk másokat a megváltásra. Mi felvállaljuk a Jézusért való szenvedést? Amely az Egyházért, a megváltottakért, az Isten országa győzelméért való szenvedés. Amikor másokért, a bűnösökért, az üdvösségükért, a Jézustól jövő szeretetből vállaljuk az áldozatokat. Mint ahogy Jézus is tette nagypénteken, azokért is, akik Őt elutasították. Jézus sebe, a fájó szeretet megnyilvánulása. Mely nem hagy nyugodni, mert nem gyógyul be, és tevékenységre indít, amíg elkárhozók vannak körülöttünk. Tehát, akiben van ez a Jézusi szeretetseb, az a maga életében éli át Jézus szeretetének fájdalmát és azt önmagában akarja azt gyógyítani. Azok kapják meg ezeket az égető sebet, akiket Isten különösképpen elválasztott, az Evangélium megmentő küldetésére, hogy ebbe a feladatban ne lankadjanak és teljes áldozat legyen az életük. Tehát egy szükséges rossz, melyet a kiválasztott és Isten számára magát

teljesen odaszánt ember boldog önkéntességgel vállal fel. Mert akkor mi leszünk, Jézus munkájának a földi továbbvivői.

2.4. Jézus magyaráz. A továbbiakban (20-22) Jézus az előző cselekedeteit magyarázza és konkretizálja. A) A tanítványok, a küldetésben lesznek. Ugyan abban, mint amit Ő is kapott az Atyától. Ebben benne van a szenvedés és a győzelem. A keresztség és a feltámadás. Ezért mutatta meg sebeit és nyilvánította ki a békességet. → Jézus a mindenkori tanítványai számára is a küldetést adja, amelyben másokért való szenvedés és győzelem van. B) A Szentlélekkel képesek csak a tanítványok a küldetést végrehajtani. → A húsvét utáni korszak, a Szentlélek korszaka. A Lélek nélkül, nem tudjuk felvállalni a szenvedés terhét, a szolgálatot, a másokért való szeretetet. Nem tudjuk teremni a Lélek gyümölcsét (Gal 5,22), melyre a világnak szüksége van.

2.5. Az Egyház hatalma (23). Az Egyházban lehet csak az üdvösséget megtalálni és az Egyházon kívül nincs üdvösség. A) Itt Péter emberhalász küldetésére lehet gondolni. Ha az Egyházba kerül valaki, az üdvözülni, ha nem kerül az Egyházba, az elkárhozik. Tehát az Egyház számára a bűnbocsánat hatalma, hatalmas felelősség: mindenkit be kell az Egyházba fogni a kárhozat tengeréből. Mert ha nem, akkor a kárhozatban marad. B) A kívülállók felé, az Egyházhoz való viszony felelősségét mutatja: az Egyházzal jóba kell lenni és meg kell becsülni, mert az Egyházban van a világ legfőbb reménysége, a bűnbocsánat. Nem lehet az Egyházon kívül megtalálni a békét (sem a filozófiában, sem a tudatmódosításban, sem a karrierben stb.).